

KONGRES EKONOMISTÓW POLSKICH

Panel Specjalny II pt. „Prognozy makroekonomiczne”

Podsumowanie przebiegu dyskusji

1. Panel poświęcony był dyskusji nad szerokim zakresem zagadnień związanych z przygotowaniem prognoz makroekonomicznych, ich trafnością oraz wpływem na kształtowanie procesów gospodarczych. Poza przedłożoną informacją na temat najnowszych prognoz makroekonomicznych oraz przygotowanym przez Panów Marka Misiaka i Grzegorza Sudzika porównaniem aktualnych prognoz makro dla polskiej gospodarki na sesję nie były przygotowane specjalne referaty.
2. W obradach uczestniczyło kilkadziesiąt osób. Godnym odnotowania był udział w obradach Wicepremiera Waldemara Pawlaka oraz Prezesa NBP Sławomira Skrzypka.
3. Podczas obrad panelu zostały wręczone nagrody, przyznane przez miesięcznik „Nasz rynek kapitałowy”, za najbardziej trafne prognozy: Szklana Makrokula oraz Złote Makrometry. Najlepszymi prognostykami okazali się: Pan Paweł Duriasz (I miejsce), Pan Tadeusz Chrościcki (II miejsce) oraz Ministerstwo Finansów (III miejsce).
4. Do dyskusji było zgłoszonych 41 osób. W dyskusji, bardzo żywej, wzięło udział ponad 20 osób. Wszyscy zainteresowani mieli możliwość zabrania głosu.
5. We wprowadzeniu do dyskusji zdefiniowano osiem głównych obszarów, które powinny być przedmiotem szczególnej uwagi. Dotyczyły one zarówno trafności prognoz makroekonomicznych, ich znaczenia dla gospodarki, wpływu na politykę makroekonomiczną, jak i zagadnień metodologicznych. Wskazano również na potrzebę dyskusji nad rolą instytucji rządowych oraz niezależnych ośrodków badawczych w opracowywaniu prognoz makro.
6. Dyskusję zapoczątkował, bardzo interesującym wystąpieniem, Pan Marek Borowski – Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawił wyniki prowadzonego przez siebie od szeregu lat na łamach „Gazety Wyborczej” rankingu prognostyków. Na podstawie 8 lat doświadczeń wskazał na następujące ele-

menty: - prognozy obarczone są wysokim stopniem niepewności i w większości badanych okresów były nietrafione; - obserwuje się „instykt stadny”, gdyż wszyscy prognozują mniej więcej podobnie. Według oceny Pana Marka Borowskiego pierwsze miejsce w rankingu zajęło CASE, kolejne Pan Marek Miśiak, IBnGR oraz Pan Paweł Durjasz.

7. W dyskusji poruszono szeroki wachlarz zagadnień związanych zarówno z metodologią przygotowywania i oceny prognoz, jak i charakterystyką głównych zjawisk makroekonomicznych warunkujących w najbliższych latach możliwości rozwoju polskiej gospodarki. W szczególności wskazano na następujące zjawiska:
  - a. Szybki, ale coraz bardziej niezrównoważony, wzrost gospodarczy (rosnąca inflacja; finanse publiczne; niebezpieczne zjawisko wzrostu długu publicznego przy bardzo dobrej koniunkturze; nierównowaga w obrotach z zagranicą).
  - b. Wysokie wykorzystanie zdolności wytwórczych i istniejących zasobów (np. zasobów pracy), co może doprowadzić do obniżenia stopy wzrostu.
  - c. Konieczność uwzględniania wpływu otoczenia – gospodarki światowej i Unii Europejskiej – na procesy gospodarcze w Polsce.
  - d. Potrzebę myślenia wielowariantowego, przedstawiania różnych alternatywnych scenariuszy rozwoju.
  - e. Zagrożenie spowolnienia wzrostu gospodarczego ze względu na niekorzystne kształtowanie się uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych, co wzmacnia konieczność wprowadzenia rozwiązań poprawiających warunki prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza poprzez likwidację barier administracyjnych i instytucjonalnych.
  - f. Znaczenie kontekstu formułowanych prognoz. Zróżnicowany charakter prognoz w zależności od: celu, któremu mają służyć; instytucji przygotowującej (rządowa czy prywatna); fazy cyklu gospodarczego.
8. W wypowiedziach wielu dyskutantów przewijał się postulat prowadzenia szerszych dyskusji związanych z prognozami, dyskusowania nie tylko nad wynikami i poprzez wyniki oceniania jakości prognoz, ale także nad przyjmowanymi założeniami i uwzględnianie tego elementu przy ocenie trafności prognoz.

9. Pod adresem przedstawicieli Rządu sformułowano postulat przywrócenia/powołania ośrodka rządowego, który byłby odpowiedzialny za opracowywanie prognoz makroekonomicznych, na przykład na wzór Rządowego Centrum Studiów Strategicznych. Zwrócono także uwagę na potrzebę stworzenia platformy wymiany poglądów pomiędzy przedstawicielami rządu i światem nauki. Taką rolę pełniła w przeszłości Rada ds. Strategii Społeczno-Gospodarczej.

Warszawa, 11 grudnia 2007 rok.